

Nr 90.

Ankom till riksdagens kansli den 13 april 1937 kl. 3 e. m.

Utlåtande i anledning av väckta motioner angående vägnätets utbyggande med ett system av cykelvägar.

(4:e avd.)

I två likalydande motioner, väckta den ena, nr 57, inom första kammaren av herr *H. Sten* m. fl. och den andra, nr 132, inom andra kammaren av herr *P. L. Persson* i Undersvik m. fl., har hemställts, att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte utreda, genom vilka åtgärder och under vilka former staten bör understödja vårt vägnäts utbyggande med ett system av cykelvägar, i första hand i de stora skogsområdena i vårt land.

Utskottet.

Inledningsvis må framhållas, att motionärernas yrkanden ej omfatta de cykelbanor, som numera i ökad utsträckning erfordras utmed de allmänna vägarna, utan allenast avse smärre med cykel trafikabla hjälpvägförbindelser genom större skogsområden och annan glest befolkad bygd. Enligt redan vunna erfarenheter från såväl statens domämförvaltning som enskilda skogsbolag äro dessa cykelstigar av största värde för samfärdseln genom dylika trakter, främst för därvarande, mestadels under synnerligen torftiga och hårda förhållanden levande skogs- och ödebygdsbefolkning.

Särskilt inom skogs- och fjälltrakter är behovet av samfärdsselförbindelser ännu starkt framträdande. Detta belyses av att gårdar och hela byar fortfarande stå helt utan vägförbindelse med bygden och landet i övrigt. Genom lämnade bidrag till utfartsvägar liksom ock till nybyggesvägar har staten på senare tid börjat medverka till att minska denna isolering. De här avsedda cykelstigarna böra även de kunna bidra till att mildra denna befolknings levnadsbetingelser genom att underlätta vissa förnödenhetstransporter, postgång, läkarbesök och andra trängande trafikbehov.

I motionerna har närmare utvecklats den nytta dessa cykelstigar trots sin synnerligen enkla beskaffenhet medföra för skogsarbetet, enkannerligen för alla de skogsarbetare som ofta hava sina arbetsplatser förlagda miltals borta från hem och bygd inne i de stora skogarna. I detta hänseende hava motionärerna erinrat hurusom arbetet i skogarna, i form av exempelvis gallringar, skogsdikningar och kolning, numera i allt större utsträckning fortgår sommartid, varmed behovet av nya framkomstmöjligheter ökats.

Det ligger i sakens natur, att ifrågavarande anläggningar måste med avseende å teknisk planläggning, röjnings-, planerings- och torrlägningsarbete

bliva av allra enklaste slag, så att de ej för vederbörande skogsägare komma att ställa sig alltför ekonomiskt betungande. Enligt de i motionerna lämnade uppgifterna — bekräftade av de upplysningar utskottet från domänstyrelsen inhämtat — skulle dylika cykelstigar med en bredd av 0.6—1 meter kunna anläggas för en kostnad, understigande 1 krona per meter.

Tvivelsutan underlätta dessa cykelstigar även de i sin mån landets uppodling och bebyggelse. Denna utbyggnad av samfärdselnätet är emellertid även i andra hänseenden av ett allmänt samhälleligt värde, såsom exempelvis för övervakningen av skogslagarnas och även andra lagars efterlevnad, för tillsynen över telefonledningar och andra allmänna anläggningar samt dessutom och ej minst till underlättande av skogseldars släckning. Enligt vad utskottet inhämtat tillmätas de jämväl viss militär betydelse.

Även om dessa cykelstigars bekostande i första hand bör ankomma på vederbörande intressenter finner utskottet det förtjänt att närmare utredas huruvida ej staten skulle under några lämpliga former kunna i viss mån medverka för att underlätta dylika cykelstigars anläggning, eventuellt under samverkan med landsting eller annan korporation, som har intresse av dylika samfärdselleders tillkomst och som kan vara villig utöva kontroll över deras tillbörliga underhåll och framtida fortbestånd i övrigt. Utskottet utgår ifrån, att det allmännas stöd måste bli mycket begränsat liksom ock att automobilskattemedlen ej böra anlitas för ändamålet. Vid utredningen bör beaktas, i vad mån anläggningar av hithörande slag kunna lämpa sig som arbetsobjekt för ortsbefolkningen även vid en lågkonjunktur.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen i anledning av motionerna I: 57 och II: 132 må i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning rörande lämpligheten och möjligheterna av statligt stöd för anläggning av cykelstigar genom landets mera avlägsna skogsområden och andra glest befolkade bygder som äro i behov av dylika samfärdsförbindelser.

Stockholm den 13 april 1937.

På statsutskottets vägnar:

ANDERS ANDERSON.

Närvarande: se under utlåtandet nr 88.
